

Đinh Hùng: Đôi Dòng Tiểu Sử

Đinh Hùng

Gầy vóc mỏng, gói tròn manh áo nhớ...

Đinh Hùng sinh ngày 3 tháng 7 năm 1920 tại làng Phượng Dực tỉnh Hà Đông (nay là Hà Sơn Bình). Ông dùng Thần Đăng khi làm thơ châm biếm, và Hoài Điệp Thứ Lang khi viết tiểu thuyết.

Sau khi đậu xong Cao Đẳng tiểu học, ông bỏ ngang đi viết văn, làm thơ; chịu sự dẫn dắt của Thế Lữ, bắt đầu nhờ thi phẩm Kỳ Nữ mà Thế Lữ in trong truyện Trại Bồ Tùng Linh.

Đinh Hùng di cư vào Sài Gòn năm 1954, chủ trương nhật báo Tự Do Ông mất ngày 24 tháng 8 năm 1967 tại Sài Gòn vì bệnh ung thư ruột.

Từ nhỏ ông đã quen dùng nha phiến làm nguồn kích thích thi hứng. Tác phẩm tiêu biểu: 2 tập thơ Mê Hồn Ca và Đường Vào Tình Sử (1961 -- Giải thưởng Văn Chương Toàn Quốc về Thi Ca năm 1962); tiểu thuyết dã sử Cơn Mê Trùng, Gò Ôn Khâu, Người Dao Phủ Thành Đại La...; kịch Cánh Tay Hào Kiệt, Phan Thanh Giản.

Sở trường của Đinh Hùng là thơ Tượng Trưng. Thơ ông trau chuốt, gọt dũa, có nhiều ý hay lạ, nhiều hình ảnh từ quái dị, yêu ma. Ông cũng có những tác phẩm dài các, sang trọng đến lạ lùng. Tà Tỵ gọi Đinh Hùng là nhà "cơn mê trường dạ". Hoàng Phủ Ngọc Tường thì lại chê thơ Đinh Hùng "lòe loẹt, ghê ghê như son phấn".